

РЕШЕНИЕ

№ 1277

гр. Варна, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

Членове: Радостин Г. Петров
Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Въззивно гражданско дело № 20233100501552 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 39140/26.05.2023 г., подадена от „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София район Лозенец, бул. „Черни Врѝх“ № 51Д, представлявано заедно от В.И. и П. Д., срещу решение № 1399 / 27.04.2023 г., постановено по гр. д. № 20223110115006/2022 г. на ВРС, 33 с-в, **В ЧАСТТА за горницата над 8000 лв. /осем хиляди лева/ до присъдените 9471.81 лв. /девет хиляди четиристотин седемдесет и един лева и осемдесет и една стотинки/**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди нанесени върху собствения на ищеца П. Д. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес: *****, чрез адв. Й. А., ВАК/ автомобил, изразяващи се в увреждане на: таван, задна броня, външна ламарина заден капак, заден ляв панел, задно стъкло отопл., предно стъкло тонирано, заден десен панел, задно дясно стъкло врата, задно дясно триъгълно стъкло, укрепва заден регистрационен номер, дръжка капак багажник, външен ляв стоп, външен десен стоп, заден калѝф седалка, предна дясна рама облегалка, предна дясна рама седалка, арматурно табло, волан, задна дясна бленда средна конзола, средна конзола горна част, капак кутия арматурно табло, преден десен аербег и аербег водач, причинени в резултат на настѝпило застрахователно събитие по договор № ***** от 17.09.2021 г. за застраховка „Каско“, Клауза 1 на лек автомобил

„*****“, с рег. № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата претенция.

В жалбата се излага, че решението е неправилно и необосновано и постановено при нарушение на процесуалния закон. Твърди се, че решението е постановено в противоречие със събрания доказателствен материал. Сочи се, че според т.35.1 от приетите по делото Общи условия към процесния застрахователен договор за застраховка „Каско“ на МПС, обективиран в застрахователна полица ***** със срок на договора от 00:00ч. на 20.09.2021 г. до 24:00 ч. на 19.09.2022 г., при тотална щета (пълна загуба), Застрахователят възстановява действителния размер на щетата, но не повече от действителната стойност на застрахованото МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие. Общият размер на изплатените обезщетения през времетраене на застраховката не може да надвишава 80 % от застрахователната сума. С оглед на което и първоинстанционният съд неправилно и в противоречие с регламентирания условия между страните по сключения застрахователния договор е присъдил сума, надвишаваща 80% от застрахователната стойност на автомобила. Претендират се и сторените разноски за двете инстанции, включително и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба, с който се оспорват доводите изложени във въззивната жалба, като се твърди, че решението е правилно, законосъобразно и обосновано, постановено при спазване на материалните и процесуалните разпоредби. Сочи, че съобразно нормата на чл.405, ал.1 КЗ във вр. с чл.400, ал.1 и ал.2 от КЗ застрахователното обезщетение по договор за имуществено застраховане се съизмерява със стойността, за която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, респективно със средните пазарни средства, необходими за отстраняване на увреждането (материали и труд), изчислени към момента на настъпване на застрахователното събитие (така Решение №209/30.01.2012г. по т.д. №1069/2010г. па ВКС). От установеното в заключението на вещото лице, че автомобилът е технологично невъзстановим, а също така, че възстановяването му е нецелесъобразно и че е налице пълна загуба /тотална щета/. Безспорно е, че стойността на разходите за възстановяване би била над 70% от действителната му стойност, поради което ответникът дължи обезщетение за имуществените вреди, претърпени от ищеца на основание договореностите в раздел VII от ОУ към договора, съгл. която отговорността на застрахователя се ограничава до застрахователната сума, която е в размер на 10 000.00лв., но не по-висока от действителната стойност на МПС към датата на настъпването на застрахователното събитие. Установено е от експертното заключение, че средната пазарна стойност на МПС към 13.06.2022г., е в размер на 11 125.00 лв. Подлежат на обезщетяване именно действителните вреди и при наличие на годни за употреба части от МПС, те следва да бъдат приспаднати от застрахователното обезщетение и не би се стигнало до неоснователно обогатяване на застрахования. В случая, след приспадане от застрахователната стойност на автомобила в размер на 10 000.00 лв. на сумата от 187.38 лв., платена по друга щета, както и на сумата от 340.81 лв., която е получена от ищеца при предаване на автомобила за скрап, дължими се

явяват за изплащане от застрахователя 9 471.81 лв., поради което правилно съдът е уважил иска в пълния му предявен размер. Моли съда да потвърди решението, както и да му бъдат присъдени разноските за въззивната инстанция.

В открито съдебно заседание, за въззивника се явява процесуален представител, който поддържа депозираната жалба, моли за отмяна в тази част и за присъждане на разноски по представен списък. Въззиваемата страна не се явява и не се представлява, като с писмена молба оспорва жалбата и моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено, както и да ѝ бъдат присъдени разноски.

За да се произнесе по подадената въззивна жалба, настоящият състав съобрази следното:

Първоинстанционното производство пред РС – Варна е образувано по искова молба на П. Д. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес: *****чрез адв. Й. А., ВАК/, срещу „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София район Лозенец, бул. „Черни Врх“ № 51Д, представлявано заедно от В.И. и П. Д., с която са предявени осъдителни иски с правно основание чл.405 от Кодекс за застраховането, които след допуснато изменение на основание чл.214, ал.1, пр.3-то от ГПК, е за осъждане на ответника да заплати на ищеца, както следва: сумата в размер на сумата 9471,81лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващо се в увреждане на: таван, задна броня, външна ламарина заден капак, заден ляв панел, задно стъкло отопл., предно стъкло тонирано, заден десен панел, задно дясно стъкло врата, задно дясно триъгълно стъкло, укрепва заден регистрационен номер, дръжка капак багажник, външен ляв стоп, външен десен стоп. заден калъф седалка, предна дясна рама облегалка, предна дясна рама седалка, арматурно табло, волан, задна дясна бленда средна конзола, средна конзола горна част, капак кутия арматурно табло, преден десен аербег и аербег водач, причинени в резултат на настъпило застрахователно събитие по договор № ***** от 17.09.2021 г. за застраховка „Каско“, Клауза 1 на лек автомобил „*****“, с рег. № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата претенция – 14.11.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба ищецът сочи, че на 17.09.2021г. е сключил застраховка Застраховка „Каско“, клауза Клауза 1, на собствения си автомобил марка „*****“, с рег.№***** с ответника ЗК „Лев Инс“ АД, със срок на действие от 20.09.2021г. до 19.09.2022г. Автомобилът е бил застрахован за 10 000 лева, като застрахователната премия, която трябвало ищеца да заплати съгласно застрахователна полица №***** от 17.09.2021г., възлизала на 676.88 лева. Премията е била разсрочена на две вноски, като към момента всички вноски са платени. Автомобилът се сочи, че е бил паркиран в ***** до № 28. На 13.06.2022г., около 01:00 часа, ищеца е получил обаждане от полицията, че автомобилът му гори. Мястото на пожара е било посетено от дежурен полицейски екип на Второ РУ на МВР - гр.Варна, като е установено, че неизвестен извършител е запалил автомобила и по случая е образувано ДП № 647/2022г. по описа на Второ РУ на МВР - гр.Варна. На 20.06.2022г. от Второ РУ на МВР - гр.Варна, се сочи, че са

издали Удостоверение №436000-7739 от 20.06.2022г. На 13.06.2022г. ищеца уведомил застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, като същият извършил оглед на автомобила, изготвил снимков материал и съставил Опис -заключение по щета № 5003-1501-22-450661. В описва, като увредени детайли са били описани: таван, задна броня, външна ламарина заден капак, заден ляв панел, задно стъкло отопл., предно стъкло тонирано, заден десен панел, задно дясно стъкло врата, задно дясно триъгълно стъкло, укрепва заден регистрационен номер, дръжка капак багажник, външен ляв стоп, външен десен стоп, заден калъф седалка, предна дясна рама облегалка, предна дясна рама седалка, арматурно табло, волан, задна дясна бленда средна конзола, средна конзола горна част, капак кутия арматурно табло, преден десен аербег и аербег водач. По образуваното ДП № 647/2022г. по описва на Второ РУ на МВР – Варна, се сочи, че е била изготвена пожаротехническа експертиза. Съгласно изготвената експертиза, причината за възникване на пожара, е вследствие на излята ЛЗТ/лесно запалима течност/ върху задната част на автомобила, която след това е била възпламенена с открит огън от неизвестен извършител. Ищецът сочи, че желае задължението да бъде заплатено по следната банкова сметка: *****, специална сметка с титуляр адвокат Й. К. А.. До момента, сочи, че не е получил необходимото обезщетение.

В срока по чл. 131 ГПК, ответното дружество депозира отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на иска. Оспорва твърденията на ищеца, като смята, че според него е налице инсценировка, поради което и не се дължи обезщетение. Настоява се, че в процесния случай не се дължи застрахователно обезщетение, на основание т.27.19 от ОУ. Настоява се, че ищеца не е уведомил компетентните органи за настъпила тотална щета на ППС и не е подал молба за издаване удостоверение за прекратяване на регистрацията на МПС, поради настъпила тотална щета с цел получаване на застр.обезщетение, съгл.чл.390 ал.1 от КЗ. Ответника настоява, че е изпълнил задълженията си, като произнасянето по основателността на претенцията е осъществено с негово писмо № 6178/17.08.2022г., с което е отказано изплащането на застр.обезщ. по изложените съображения. Оспорва претенцията и по размер. Позовава се на т.35.1. от ОУ, като в този случай обезщетението не можело да надвишава 80% от застрахователната сума. Оспорва и иска за присъждане на законна лихва.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, процесуално допустима е и отговаря на останалите съдържателни изисквания на чл.260 и чл. 261 ГПК и **следва да бъде разгледана по същество.**

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, ВОС намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в

жалбата оплаквания. Релевираните от въззивника такива се свеждат до неправилност на изводите на съда.

Въззивната жалба разгледана по същество се явява неоснователна, при прието за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

Прието за безспорно и за ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните по делото е наличието на действително застрахователно правоотношение между ищеца и ответника по договор за застраховка, сключено на 17.09.2021г., в гр.Варна „Каско“ за лек автомобил, марка „*****“, с рег.№ *****, със срок на застраховката от 20.09.2021г. до 19.09.2022г., с покритие пълно каско.

Страните не спорят, че приетите по делото Общи условия за застраховане на СПС са именно приложимите в отношенията между страните.

Страните не спорят, че застрахователят е уведомен за настъпилото застрахователно събитие с уведомление от 13.06.2022г., като въз основа на същото и е съставен от самия застраховател опис на щета, в който са посочени следните констатиращи и описани увредени детайли на процесния автомобил: таван, задна броня, външна ламарина заден капак, заден ляв панел, задно стъкло отопл., предно стъкло тонирано, заден десен панел, задно дясно стъкло врата, задно дясно триъгълно стъкло, укрепва заден регистрационен номер, дръжка капак багажник, външен ляв стоп, външен десен стоп, заден калъф седалка, предна дясна рама облегалка, предна дясна рама седалка, арматурно табло, волан, задна дясна бленда средна конзола, средна конзола горна част, капак кутия арматурно табло, преден десен аербег и аербег водач.

Установява се от удостоверение от 20.06.2023г., издадено от ОД на МВР – Варна, П РУ „Полиция“, че на 13.06.2022г. неизвестен извършител е запалил чуждо имущество- лек автомобил, марка „*****“, с рег.№ *****, паркиран в *****, собственост на П. Д. Г.. Посочено е че по случая е образувано досъдебно производство No 647 / 2022г. по описа на Второ РУ – Варна. Издадено е и удостоверение от Първа Районна Служба „Пожарна Безопасност и защита на населението“ – Варна, от което се установява, че на 12.06.2022г. в 23: 56 мин. в Първа РСБЗН – Варна е получено съобщение за пожар в лек автомобил, марка „*****“, с рег.№ *****, паркиран в *****, като служители на службата са посетили и ликвидирали произшествието.

Ангажирано като доказателство по делото е експертно пожаротехническо заключение за проведена пожаро-техническа експертиза по ДП No 647 /2022г. по описа на Второ РУ – Варна, по което заключението е че пожарът е възникнал вследствие на излята ЛЗТ върху задната част от купето на автомобила и след това възпламенена с открит огън от неизвестен извършител.

Установява се, че по предходно заведена щета по заявление на ищеца от 16.11.2021г. е заплатено застрахователно обезщетение в размер на 187,38 лв., за което са представени заявление, опис, възлагателно писмо и платежно нареждане.

Установява се, че в хода на първоинстанционното производство и процесният автомобил е с прекратена регистрация, като е продаден като мпс за разкомплектоване за сумата от 340,81 лв.

От ищеца са ангажирани и гласни доказателства посредством разпита на свидетеля К.П. Г., син на ищеца, който излага, че по време на събитието е бил събуден от своя баща, като последния му заявил, че е разбрал от полицията, че автомобилът гори. Заедно слезли до колата, като там заварили пожарникари, които вече били изгасили огъня. Св.Г. сочи, че се е обадил на застрахователя, но полицията забранила да се доближават до автомобила. Сутринта в 9ч. следователите извършили оглед на автомобила, в присъствие на ищеца и на свидетеля. След това, в резултат на позвъняване на св.Г., пристигнала и мобилна група на ЗК“Лев Инс“, за да огледа щетите. Соци, че това се е случило на 13.06.2022г. Според свидетеля, в полицията отказали прекратяване на регистрацията на автомобила, заради претенцията към застрахователя, който също отказал да издаде документ и след двукратни опити, накрая успял да прекрати регистрацията. Твърди, че не е свалял клемата на акумулатора, а след като отишли при пожарникарите с баща си, установили, че капакът е вдигнат, клемата извадена от пожарникарите, като никой не следвало да се доближава до колата.

По делото е допусната съдебно-автотехническа експертиза, която е приета като неоспорена от страните и която въззивната инстанция кредитира, като кореспондираща с останалия доказателствен материал. Според вещото лице реалният и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие е следният – увреждане на детайлите на автомобила вследствие излагане на висока температура, каквато може да бъде достигната при предизвикан пожар от неизвестно лице. Уврежданията, които са установени по автомобила и видими на предоставения снимков материал, са получени вследствие на горенето им или на излагането им на висока температура. Уврежданията по автомобила съответстват да са настъпили в резултат на възникнал пожар на автомобила. Експертът приема уврежданията, установени при оглед на автомобила от представител на застрахователя, описани в Опис-заключение по щета №5003-1501- 22-450661 и видими на предоставения снимков материал, а именно: Таван, Задна броня, Външна ламарина заден капак, Заден ляв панел те, Задно стъкло отопл., Предно стъкло тонирано, Заден десен панел те, Задно дясна стъкло врата, Задно дясно триъгълно стъкло, Укрепв.заден регистрационен номер, Дръжка капак багажник, Външен ляв стоп, Външен десен стоп, Заден калъф седалка, Предна дясна рама облегалка, Предна дясна рама седалка, Арматурно табло, Волан, Задна дясна бленда средна конзола, Средна конзола горна част, Капак кутия арматурно табло, Преден десен Airbag, Airbag водач. Соци, че общата стойност на щетите на автомобила поотделно и като обща сума по средни пазарни цени към датата на събитието, като при определяне на средната пазарна цена на труда се използва цената предлагана в поне три сервиза отговарящи на съвременните изисквания за качество, а именно да притежават европейски сертификат за качество, както и в три сервиза не притежаващи европейски сертификат за качество, е в размер на 39 932.03 лв. Общата стойност, необходима за

възстановяване на уврежданията по лекия автомобил, изчислена по цени към датата на пожара, със средни пазарни стойности на алтернативни части, е в размер на 37 333.16 лв. Средната пазарна стойност на лек автомобил „*****“, с рег. No: ***** към датата на събитието – 13.06.2022 г. е в размер на 11 125 лв. Стойност на детайли от процесния автомобил, които е възможно да не са увредени след приспадане на разходите е в размер на 1 398 лв. След извършено проучване в пунктове занимаващи се с разкомплектоване на превозни средства и предлагане на резервни части от тях, стойността, която би платена от тях за останките на процесния автомобил са в размер на 1 200 лв. Вещото лице заключава, че по отношение на лек автомобил „*****“ с рег. N: ***** е налице „тотална щета“ по смисъла на Кодекса на Застраховането, доколкото стойността на разходите за необходимия ремонт, които са в размер на 39 932.03 лв., надвишават 70 на сто от действителната му стойност, която е 11 125 лв. и са 358.94% от нея. Пояснява и че при откачени клеми на акумулатора централното заключване на автомобила не работи.

Правни изводи, въз основа на възприетата фактическа обстановка:

Предявеният иск е с правно основание чл.405, ал.1 от КЗ, съгласно който при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Съобразно чл. 400 от КЗ и съдебната практика по приложението му, застрахователното обезщетение по договор за имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, а за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност. Съгласно императивната правна норма на чл. 386, ал. 2 от КЗ застрахователят е длъжен да заплати обезщетение равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. А съобразно чл. 387 от КЗ, страните по застрахователния договор могат да определят договорена застрахователна стойност, която е фиксирана парична сума, като в този случай чл. 386, ал. 2 не се прилага. Договорената застрахователна стойност се смята и за стойност на застрахователния интерес при настъпване на застрахователното събитие и не може да бъде оспорвана от страните, като за различните застрахователни рискове по един застрахователен договор могат да бъдат определени различни застрахователни стойности.

От събраните по делото доказателства – писмени, гласни и експертиза, подробно обсъдени по-горе, е безспорно, че процесният автомобил е бил умишлено запален от неизвестен извършител, което е покрит от сключената между страните застраховка Каско. Доколкото се установява наличие на твърдяната облигационна връзка, застрахователното събитие и всички други елементи, възложени в доказателствена тежест на ищеца, то и претенцията се приема за доказана по своето основание. Следва да се отбележи и че решението на ВРС е оспорено от въззивника само по отношение на размера, като същото се жали частично, като възраженията на ответника по отношение на механизма на настъпване

на ПТП-то и причинно- следствената връзка с вредите не се поддържат с въззивната жалба.

По отношение на размера, съдът възприема заключението на вещото лице по САТЕ, което установява тотална щета. Съобразно застрахователната полица размерът на обезщетението в този случай е в размер на застрахователната сума или 10000 лв. От тази сума следва да се приспадне вече заплатената по предходна щета сума в размер на 187,38 лв., както и сумата, която ищецът е получил при предаване на автомобила за разкомплектоване за прекратяване на регистрацията му в размер на 340,81 лв. Или след надлежни калкулации сумата, дължима като обезщетение е в размер на 9471, 81 лв., колкото е и претендираната от ищеца сума.

Възраженията на ответника- въззивник, които се поддържат пред въззивната инстанция касаят именно частично този размер. Според въззивника дължимата сума в тази хипотеза следва да е максимално 8000 лв., поради приложението на т.35.1 от ОУ, приложими към процесния застрахователен договор. Посочената клауза сочи, че при тотална щета (пълна загуба), застрахователят възстановява действителния размер на щетата, но не повече от действителната стойност на застрахованото МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие. Общият размер на изплатените обезщетения през времетраене на застраховката не може да надвишава 80% от застрахователната сума. Тази клауза, обаче, следва да се тълкува във връзка с останалите клаузи от договора, респ. приложимите общи условия. В тази връзка следва да се зачете волята на страните, обективизирана в т.38 от ОУ, а именно, че застрахователната сума не се намалява, ако застрахователното събитие е причинено виновно от трето лице, по отношение на което застрахователят има право на регрес. В процесната хипотеза увреждането на автомобила е извършено умишлено от трето лице, спрямо което и застрахователят би могъл да насочи регресна претенция, поради което и застрахователната сума не следва да се намалява до 80%. Възраженията на въззивника се явяват неоснователни.

Поради съвпадане изводите на двете инстанции, първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед крайния изход на делото, разноските сторени от въззиваемата страна в производството пред ВРС следва да бъдат възложени в тежест на въззивника. Претендира се адвокатско възнаграждение в размер на 540 лв., за което са представени доказателства, че е заплатено и следва да се присъди в цялост, доколкото е съобразено и с минималните размери на адвокатските възнаграждения по Наредба No 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдебният състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1399 / 27.04.2023 г., постановено по гр. д. № 20223110115006/2022 г. на ВРС, 33 с-в, **В ЧАСТТА**, с която „Застрахователна компания Лев Инс" АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София район Лозенец,

бул. „Черни Врх“ № 51Д, представлявано заедно от В.И. и П. Д., е осъдено да заплати на П. Д. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес: *****, чрез адв. Й. А., ВАК/, сумата за **горницата над 8000 лв. /осем хиляди лева/ до присъдените 9471.81 лв. /девет хиляди четиристотин седемдесет и един лева и осемдесет и една стотинки/**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди нанесени върху собствения на ищеца П. Д. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес: *****, автомобил, изразяващи се в увреждане на: таван, задна броня, външна ламарина заден капак, заден ляв панел, задно стъкло отопл., предно стъкло тонирано, заден десен панел, задно дясно стъкло врата, задно дясно триъгълно стъкло, укрепва заден регистрационен номер, дръжка капак багажник, външен ляв стоп, външен десен стоп, заден калъф седалка, предна дясна рама облегалка, предна дясна рама седалка, арматурно табло, волан, задна дясна бленда средна конзола, средна конзола горна част, капак кутия арматурно табло, преден десен аербег и аербег водач, причинени в резултат на настъпило застрахователно събитие по договор № *****, от 17.09.2021 г. за застраховка „Каско“, Клауза 1 на лек автомобил „****“, с рег. № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата претенция.

В останалите необжалвани части първоинстанционното решение е влязло в сила.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София район Лозенец, бул. „Черни Врх“ № 51Д, представлявано заедно от В.И. и П. Д., **ДА ЗАПЛАТИ** на П. Д. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес: *****, сумата от общо **540 лв. / петстотин и четиридесет лева/**, представляваща сторените от ищеца –въззиваема страна разноски за адвокатско възнаграждение за въззивна инстанция, **на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС, по реда на чл.280 от ГПК, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____